

[Munch-Petersen.]

ling, hvis Beslutninger ikke faar Betydning, og det Standpunkt, der er taget i en Forsamling, hvis Beslutninger faar afgørende Betydning for Sagen. I hvert Tilfælde staar det fast, at store Kredse i vort Land, ogsaa Flertallet af Socialdemokratiets og Det radikale Venstres Tilhængere, er Modstandere af disse frivillige Korps, men at de ikke desto mindre opretholdes ved den frivillige Overenskomst, som Krigsministeren har sluttet — og ved det foreliggende Lovforslag vil man altsaa stadig give disse Korps den Begunstigelse, at de i Modsætning til andre Borgere her i Landet har Lov til at bære Uniform.

Vort Parti stillede, da Lovforslaget første Gang var til Behandling, et Ændringsforslag, som jeg gerne vil have Lov til at citere her. Det lød saaledes: „Dette Forbud tilsigter at modvirke Fascismen og gælder derfor ikke for Arbejderorganisationer eller antifascistiske Sammenslutninger.“

Dette Ændringsforslag blev ved Lovens anden Behandling forkastet med samtlige Partiers Stemmer mod vore. Ved dette Ændringsforslag har vi klart præciseret vort Standpunkt, nemlig at vi naturligvis gerne vil understøtte alle Foranstaltninger mod mere eller mindre aabenbare fascistiske Sammenslutninger, men at vi ikke ønsker, at der skal træffes Foranstaltninger imod Arbejdernes Sammenslutninger.

Vi ved fra tidligere Behandlinger af disse Spørgsmaal, at Justitsministeren gerne vil gemme sine radikale Ideer saa dybt i sit Inderste, at ingen kan faa Øje paa dem, men vort Standpunkt er stadig det, at vi ikke har noget imod, at man ogsaa giver synligt Udtryk for sin Overbevisning.

Justitsministeren (Zahle): Jeg takker de ærede Medlemmer Hr. Alsing Andersen og Hr. A. M. Hansen for deres uforbeholdne Tilslutning.

Til det ærede Medlem Hr. Brorsen maa jeg sige, at det var jo en Aftale mellem det Parti, for hvilket det ærede Medlem er Ordfører, og Regeringspartierne og Ministeriet, som førte til, at Aldersgrænsen blev sat op fra 14 til 16 Aar, og jeg haaber derfor, at det ogsaa vil blive Partiet Venstres endelige Stilling, at de sammen med Regeringspartierne vil opretholde denne Aldersgrænse. Der er særlige Forhold her i Landet, som gør, at man ikke kan give Spejderne en Særstilling. De danner nemlig ikke den eneste Ungdomsorganisation her i Landet. Der er

Ogsaa andre, og navnlig er der jo D. S. U.-erne, Arbejderbefolkningens Børn, hvis Organisation, saa vidt jeg ved, er af samme Størrelse som Spejderkorpsset. I hvert Fald er den saa stor, at man ikke vilde kunne lade være at tage Hensyn til den, hvis man tog Hensyn til Spejderne. Jeg synes ogsaa, at Spejderne maa kunne være tilfredse med 16 Aars Grænsen og maa kunne bringe det dog kun lille Offer — hvis det da er et Offer fra deres Synspunkt — at de nøjes med at have de unge Mennesker i Uniform indtil 16 Aars Alderen, saa meget mere som deres Ledere jo kan gaa i Uniformer; Justitsministeriet har fortolket denne Bestemmelse meget liberalt over for Spejderne, og jeg kan tilsige det ærede Medlem Hr. Brorsen, at det skal vedblive blive Tilfældet, saa længe det er mig, der skal administrere Loven. Jeg haaber derfor, vi skal opnaa Enighed paa dette Punkt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at de to Udtalelser, som foreligger fra Københavns Politidirektør og Politiajudanten i Sønderjylland, kunde han kun tillægge ringe Betydning, fordi de naturligvis var „ministerielle Erklæringer“. Det gør mig ondt at høre en saadan Udtalelse fra en Mand, som kan gøre sig Haab om engang selv at blive Justitsminister eller beklæde en anden Ministerpost, saa dygtigt som han arbejder i det parlamentariske Liv. Men naar han engang kommer paa en saadan Post, vil han sikkert overholde, at der ikke kommer nogen Erklæring fra en Embedsmand gennem ham til Rigsdagen, uden at den foreligger akkurat saaledes, som vedkommende Embedsmand ønsker at afgive den. Og det ærede Medlem kan være ganske vis paa, at saaledes er det ogsaa i dette Tilfælde, og hvis der, hvad der jo kan anses for givet, bliver nedsat et Udvalg angaaende denne Sag, vil jeg være i Stand til at bevise det ærede Medlem, at disse Erklæringer foreligger akkurat saaledes, som de er udgaaet fra disse Embedsmænd, og at jeg ikke i mindste Maade har villet paavirke dem; men jeg har valgt den Fremgangsmaade ikke at optrykke dem ordret i de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, netop for at holde dem aldeles intakte tilbage og kunne forevise dem for Udvalget. Det ærede Medlem vil sikkert ogsaa, naar han tænker sig om, erkende Rigtigheden af, at Forholdet skal være det, at Rigsdagens Udvalg forhandler med Ministrene og ikke med andre, og de Oplysninger, som Rigsdagens Udvalg skal